

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618205744
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6618205744.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: J. Y. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/X, XXX XX Z., proti žalovanému: R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, XXX XX I., o zaplatenie 623,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 4C/54/2018-48 zo dňa 05.09.2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 473,55 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 473,55 Eur od 01.02.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 52%, ktoré mu je žalovaný p o v i n n ý zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 623,13 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 623,13 Eur od 01.02.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100% (druhý výrok).

Z jeho dôvodov vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 623,13 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom nevyplatenej odmeny a náhrad za vykonané úkony právnej služby pre žalovaného na základe plnej moci zo dňa 19.10.2012 vo veci, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 6C/42/2013.

Okresný súd vydal dňa 27.02.2019 platobný rozkaz č.k. 4C/54/2018-23, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s odôvodnením, že žalobca pri jeho zastupovaní v spore, vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 6C/42/2013 nepostupoval správne, keď žalobu podal na (celú) sumu 5.566,- Eur, ktorá obsahovala okrem istiny 2.533,76 Eur, zaplatenej žalovaným ako ručiteľom aj úroky z omeškania, súdne trovy a trovy exekučného konania, vyvolané tým, že ako ručiteľ nesplnil dobrovoľne svoj ručiteľský záväzok a dlh za dlžníka nesplnil na výzvu veriteľa. Žalobca ako jeho právny zástupca si mal byť vedomý týchto skutočností a mal podať žalobu len na sumu, ktorá bola dôvodná a právne obhájiteľná. Z takto nedôvodne podanej žaloby si žalobca nesprávne účtoval trovy právneho zastúpenia.

Zároveň vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu, pretože tento si účtoval odmenu a náhradu nákladov za úkony právnej služby, uskutočnené v období od 19.10.2012 do 12.12.2014.

Na základe tohto odporu okresný súd uznesením č.k. 4C/54/2018-33 zo dňa 30.05.2019 platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil. Po vykonanom dokazovaní, aplikujúc §489, §100 ods. 1, 2, 3, §101 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), §10 ods. 1, 2, §13a ods. 1, §15, §17 ods. 1, §18 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej

republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom ku dňu 19.10.2012 (ďalej v texte len „vyhláška“), po oboznámení sa so spisom sp.zn. 6C/42/2013, súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca si vyúčtoval odmenu v zmysle §10 ods. 1 vyhlášky z hodnoty sporu 5.566,- Eur za jeden úkon právnej služby vo výške 190,89 Eur, a to za úkony: prevzatie právneho zastúpenia, vypracovanie a podanie žaloby a účasť na pojednávaní na Okresnom súde Lučenec dňa 12.02.2014, t.j. 3 x 190,89 Eur, spolu s 2 x režijným paušálom za rok 2013 (prevzatie právneho zastúpenia a vypracovanie a podanie žaloby) po 7,81 Eur a 1 x režijným paušálom za rok 2014 (účasť na pojednávaní dňa 12.02.2014) vo výške 8,04 Eur; odmena spolu predstavovala sumu 596,33 Eur; priznal žalobcovi náhradu za stratu času v zmysle §17 vyhlášky za čas strávený cestou na pojednávanie dňa 12.02.2014 z Filakova do Lučenca a späť, spolu za 2 začaté polhodiny á 13,40 eur, spolu 26,80 Eur; celkom priznal žalobcovi 632,13 Eur.

Súd prvej inštancie z pripojeného spisu sp.zn. 6C/42/2013 zistil, že hodnota tam prejednávaneho sporu v čase jeho začatia bola 5.566,- Eur.

Podľa jeho názoru žalobca ako advokát postupoval v súlade s §10 ods. 2 vyhlášky, keď za základ pre výpočet tarifnej odmeny použil tarifnú hodnotu peňažného plnenia, ktorého sa právna služba týkala, určená pri začatí poskytovania právnej služby. Nestotožnil sa s tvrdením žalovaného, že žalobca ako advokát mal ako tarifnú hodnotu peňažného plnenia určiť sumu nižšiu (sumu 3.871,31 Eur), keďže vo zvyšnej časti bol žalovaný (v spore sp.zn. 6C/42/2013 v postavení žalobcu) neúspešný. Žalovaným vznesenú námietku premlčania nároku žalobcu považoval súd prvej inštancie za nedôvodnú, keďže trojročná premlčacia doba začala plynúť od ukončenia právneho zastúpenia advokátom (žalobcom), t.j. dňa 31.12.2015, teda žalobca mohol po prvý raz uplatniť svoj nárok na zaplatenie odmeny a náhrady za poskytnutie právnych služieb dňa 01.01.2016; trojročná premlčacia doba žalobcovi uplynula dňa 01.01.2019, žaloba bola na súde podaná dňa 28.12.2018, teda včas. Keďže žalovaný bol od 01.02.2016 preukázateľne v omeškaní s úhradou dlžnej sumy, okresný súd priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania v súlade s §3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

4. Žalobu v celom rozsahu v závere 018. e. mieta. O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle §255 ods. 1 v spojení s §262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C.s.p.“) a v spore úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobcovi priznal pohľadávku len v oprávnenej výške, alternatívne, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súd prvej inštancie rozhodol vo veci nesprávne a nesprávne rozhodol aj o trovách konania. Žalobca pri jeho zastupovaní v spore, vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 6C/42/2013 nepostupoval správne, keď žalobu podal na celú sumu 5.566,- Eur. Táto vymáhaná suma obsahovala okrem istiny 2.533,76 Eur, platenej žalovaným ako ručiteľom aj úroky z omeškania, súdne trovy a trovy exekučného konania vyvolané ručiteľom tým, že dobrovoľne nesplnil svoj ručiteľský záväzok a na výzvu veriteľa dlh za dlžníka nesplnil. Takéto trovy, ktoré si žalovaný ako ručiteľ vyvolal výlučne sám nedodržaním ručiteľského záväzku, nie je možné ručiteľovi voči dlžníkovi priznať podľa §550 Občianskeho zákonníka (k tomuto záveru dospel Okresný súd Lučenec v rozsudku sp.zn. 6C/42/2013-89 s poukazom na judikát R 1/1979). Podľa žalovaného si mal byť žalobca ako jeho právny zástupca vedomý týchto skutočností a mal podať žalobu len na sumu, ktorá bola dôvodná a právne obhájiteľná. Touto sumou mala byť istina vo výške 2.533,76 Eur, ktorá suma mala byť aj základom pre výpočet odmeny žalobcu. Konanie žalobcu bolo v danom prípade v rozpore s dobrými mravmi, zasahuje do práv a oprávnených záujmov žalovaného a z tohto dôvodu nemala byť pohľadávka žalobcovi okresným súdom priznaná v žalovanej výške.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Dôvody, ktoré žalovaný uviedol v odvolaní, nepovažoval za právne relevantné, keďže výšku a spôsob určenia odmeny advokáta podrobne určuje zákon.

4. Žalovaný v replike uviedol, že žalobca a ani okresný súd v napadnutom rozsudku nebral do úvahy iné zákonné podmienky, ktoré mali byť splnené, aby žalobcovi prináležala odmena tak ako si ju vypočítal. Poukázal na §18 ods. 1, 2, 5, §26 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii (ďalej v texte len „zákon o advokácii“) a §3 ods. 1 OZ. Žalobca, ako advokát pri jeho zastupovaní nepostupoval v súlade s ustanoveniami zákona o advokácii ani v súlade s ustanovením §3 ods. 1 OZ. Ak by žalobca pri jeho zastupovaní postupoval s odbornou starostlivosťou, mal ho poučiť, že žaloba na celú sumu 5.566,- Eur

je nedôvodná. Mal si byť vedomý toho, že na príslušenstvo pohľadávky, ktorého vznik zaviniel žalovaný, nemá právny nárok a žalobu mal podať len na istinu a z tej si mal vypočítať aj odmenu.

Žalobca svojím konaním ohrozil aj právo žalovaného na náhradu trov konania pri rozhodovaní súdu podľa pomeru úspechu v spore, keďže právo na príslušenstvo pohľadávky, ktoré činilo 54,5% žalovanej sumy, žalovanému objektívne nemohlo byť súdom priznané. Je otázne, či žalobcovi patrí odmena aspoň za zastupovanie, vypočítaná z istiny 2.533,76 Eur, v ktorej sume bola žaloba dôvodná, keďže nepostupoval s odbornou starostlivosťou a v takom prípade mu v zmysle §18 ods. 5 zákona o advokácii odmena nepatrí vôbec.

5. Žalobca v duplike uviedol, že dôvody, uvedené v replike žalovaného sú neopodstatnené, žalovaný sa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp.zn. 6C/42/2013 neodvolal, takže nevyužil všetky možnosti na uplatnenie svojho nároku, pričom judikátom z roku 1979, na ktorý sa odvoláva, okresný súd viazaný nebol.

6. Krajský súd, ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa §34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa §379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa §388 C.s.p. zmenil tak, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 473,55 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne, počítaným od 01.02.2016 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku z nasledovných dôvodov:

7. V zmysle §388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

8. Odvolanie je dôvodné.

Zo súdneho spisu je zistiteľné, že žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 623,13 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, ktoré podľa žaloby predstavovali nevyplatenú odmenu a náhradu za vykonané úkony právnej služby pre žalovaného na základe plnej moci zo dňa 19.10.2012 vo veci, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 6C/42/2013. Predmetom sporu tam bolo zaplatenie sumy 5.566,- Eur; žalovaný R. L. tam bol v pozícii žalobcu, ktorého zastupoval ako advokát žalobca J.. Y. A. do 31.12.2015, kedy svoju právnu činnosť ukončil; právne zastupovanie po ňom prevzal J.. Y. T.. Odvolací súd z uznesenia č.k. 14Co/333/2016-101 zo dňa 26.04.2017 zistil, že krajský súd na odvolanie žalobcu R. L., už zastúpeného J.. Y. Sabom, zrušil rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 6C/42/2013-89 zo dňa 27.01.2016, ktorým bola zamietnutá žaloba o zaplatenie sumy 5.566,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 23.10.2012 do zaplatenia proti žalovanej L. R., nar. 18.08.1982, a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie so záväzným právnym názorom. Zo zápisnice z pojednávania sp.zn. 6C/42/2013 zo dňa 26.04.2018 vyplýva, že advokát žalobcu J.. Y. T. zotrval na podanej žalobe len v tej časti, v ktorej podal odvolanie, t.j. v sume 3.875,31 Eur (upravil predmet žaloby na sumu 3.875,31 Eur); následne okresný súd rozhodol pre zmeškanie žalovanej rozsudkom č.k. 6C/42/2013-132 zo dňa 26.04.2018 tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.875,31 Eur spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 23.10.2012 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi vzhľadom na plný úspech priznal aj nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu; o výške trov konania okresný súd rozhodol uznesením č.k. 6C/42/2013-144 zo dňa 19.11.2019 tak, že žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia JUDr. Y. T. v sume 1.388,75 Eur (v ktorej boli zahrnuté aj úkony pôvodného právneho zástupcu J.. Y. A., a to prevzatie a príprava zastúpenia, vypracovanie a podanie žaloby a účasť na pojednávaní dňa 12.02.2014) s tým, že za základ pre výpočet tarifnej odmeny v zmysle §10 ods. 2 vyhlášky považoval sumu 3.875,31 Eur (a nie 5.566,-Eur).

JUDr. Y. A. si teda od žalovaného na základe plnej moci vyúčtoval dňa 31.12.2015 za poskytnutie právnych služieb odmenu vo výške 596,30 Eur a za náhradu za stratu času 26,80 Eur, spolu vo výške 623,13 Eur (počítajúc zo základu 5.566,-Eur); žalovaného vyzval na úhradu tejto sumy do 31.01.2016; žalovaný si vyúčtovanie prevzal od žalobcu osobne dňa 21.01.2016, dlžnú sumu nezaplatil; preto si žalobca okrem sumy 623,13 Eur uplatnil aj úrok z omeškania v súlade s §517 ods. 1 a 2 OZ v spojení s §3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

Okresný súd o tomto nároku v aktuálne prejednávanej veci rozhodol odvolaním napadnutým rozsudkom.

9. Zákon o advokácii (v znení účinnom ku dňu 19.04.2013) v §18 ods. 2 stanovuje povinnosť advokáta pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito,

primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné; pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb. Podľa §10 ods. 1 vyhlášky v znení účinnom ku dňu 19.10.2012, ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty predstavuje do 165,97 Eur 16,60 Eur, nad 165,97 Eur do 663,88 Eur 16,60 Eur + 1,66 Eur za každých aj začatých 33,19 Eur prevyšujúcich sumu 165,97 Eur, nad 663,88 Eur do 6 638,78 Eur 41,49 Eur + 9,96 Eur, za každých aj začatých 331,94 Eur prevyšujúcich sumu 663,88 Eur, nad 6 638,78 Eur do 33.193,92 Eur 220,74 Eur + 16,60 Eur za každých aj začatých 1.659,70 Eur prevyšujúcich sumu 6.638,78 Eur, nad 33.193,92 Eur 486,29 Eur + 6,64 Eur za každých aj začatých 3.319,39 Eur prevyšujúcich sumu 33,193,92 Eur. Podľa §10 ods. 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor, alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

10. Odvolací súd súhlasí s námietkou žalovaného, že žalobca ako advokát pri zastupovaní žalovaného v spore, vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 6C/42/2013, nepostupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle §18 ods. 2 Zákona o advokácii, keď podal žalobu na sumu 5.566,- Eur, ktorá okrem istiny 2.533,76 Eur, zaplatenej žalovaným ako ručiteľom obsahovala aj úroky z omeškania, súdne trovy a trovy exekučného konania, vyvolané ručiteľom tým, že dobrovoľne nesplnil svoj ručiteľský záväzok a na výzvu veriteľa dlh za dlžníka nesplnil.

S poukazom na závery Správy o zhodnotení úrovne rozhodovania súdov SSR vo veciach zodpovednosti za neoprávnený majetkový prospech podľa §451 a nasl. OZ, prejednanej a schválenej občianskoprávnym kolégiom Najvyššieho súdu SSR z 21.12.1978, sp.zn. Cpj 37/78, R 1/1979, za použitia ktorých rozhodoval odvolací súd dňa 26.04.2017 vo veci sp.zn. 14Co/333/2016, dospel aj v aktuálne prejednávanom spore krajský súd k záveru, že tieto trovy (základného a exekučného konania), ktoré si žalovaný ako ručiteľ vyvolal výlučne sám nedodržaním ručiteľského záväzku, nie je možné ručiteľovi voči dlžníkovi podľa §550 OZ priznať. V prípade, ak ručiteľ splnil dlh za dlžníka, nemá nárok na náhradu trov základného a vykonávacieho konania, v ktorom bol voči nemu vymáhaný dlh veriteľom a ktorý tiež uhradil, pretože tento dlh plnil sám za seba. Túto skutočnosť mal žalobca ako právny zástupca žalovaného pri podaní žaloby zohľadniť, a podať žalobu v spore vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 6C/42/2013 len na sumu, ktorá bola dôvodná a právne obhájiteľná, teda na istinu vo výške 2.533,76 Eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania 1.341,55 Eur, t.j. na sumu 3.875,31 Eur, čo však neurobil.

11. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, že žalobca ako advokát postupoval v súlade s §10 ods. 2 vyhlášky, keď za základ pre výpočet tarifnej odmeny použil tarifnú hodnotu peňažného plnenia, ktorého sa právna služba týkala, určená pri začatí poskytovania právnej služby, t.j. sumu 5.566,- Eur. Nemožno opomenúť, že aj samotný okresný súd v konaní sp.zn. 6C/42/2013 vyčíslił trovy právneho zastúpenia zo základu 3.875,31 Eur, teda jeden úkon právnej služby predstavoval 141,09 Eur; priznal ich za úkony: prevzatie právneho zastúpenia, vypracovanie a podanie žaloby a účasť na pojednávaní na Okresnom súde Lučenec dňa 12.02.2014, t.j. 3 x 141,09 Eur, spolu s jedným režijným paušálom za rok 2012 (prevzatie právneho zastupovania) vo výške 7,63 Eur, s jedným režijným paušálom za rok 2013 (vypracovanie a podanie žaloby) vo výške 7,81 Eur a jeden režijný paušál za rok 2014 (účasť na pojednávaní dňa 12.02.2014) vo výške 8,04 Eur, odmena spolu vo výške 446,75 Eur; nárok žalobcu na náhradu za stratu času v sume 26,80 Eur žalovaný neospornil; celkové náklady tak predstavujú sumu 473,55 Eur. Krajský súd rozsudok okresného súdu v zmysle §388 C.s.p. zmenil a túto sumu priznal žalobcovi; keďže žalovaný bol od 01.02.2016 preukázateľne v omeškani s jej úhradou, odvolací súd priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 473,55 Eur od 01.02.2016 do zaplatenia, v súlade s §517 ods. 1 a 2 OZ a §3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

12. V súvislosti so zmenou prvoinštančného rozsudku krajský súd rozhodol aj o nároku na náhradu všetkých trov konania, t.j. prvostupňového a odvolacieho (§396 ods. 2 C.s.p.) v spojení s §255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v celom spore úspešný v rozsahu 76%, neúspech predstavoval 24%; z uvedeného dôvodu mu odvolací súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 52%.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).